

Beste Lezer,

Mijn naam is John Maes, ik ben 71 jaar en ik heb 40 jaar bij de Belastingdienst gewerkt, waarvan 8 jaar in Rotterdam.

Op 1 februari 1965 werd ik overgeplaatst van Maastricht naar het Ontvangkantoor Rotterdam D.B. 1e kantoor.

Aangekomen in Rotterdam vroeg ik in de tram heel bedeesd waar ik moest overstappen om in de Puntegaalstraat te komen. De reactie was (voor die tijd) typisch Rotterdams. Iemand bruide door de hele tram: "Hé jongens, weer zo'n oplichter van de Pluk me Kaalstraat." En de volgende grapjas: "O nee, het is ook nog een Limbo!"

Het gebouw

Aangekomen in de Puntegaalstraat stond ik wel even te kijken naar zo'n knots van een gebouw met honderd kleine raampjes in het voorfront. Mijn eerste gedachte was: net een gevangenis. Maar alles went en zo'n acht jaar heb ik het daar toch volgehouden. Mijn kantoor was destijds links op de begane grond.

Het was een hele grote zaal met daarin een glazen hok voor de Ontvanger en eenzelfde hok voor de Chef de Bureau. Dat was toen Adri van Male, de beroemde (ex)keeper van Feyenoord en van het Nederlands elftal.

Verder was in die zaal een grote entre'sol en links achter in de hoek nog een uithoek die amper werd gebruikt. Een paar jaar later werd die uithoek afgebroken. Toen kwam ik erachter dat dit zogenaamde bakstenen gebouw enkele lagen beton bevatte. Het bleek een zogenoemd bomvrij gebouw.

Gewapend beton

De aannemer die de verbouwing deed had kennelijk zijn huiswerk niet goed gedaan. Het afbreken van de uitbouw en enkele daarachter gelegen fietsstallingen zou in korte tijd gebeuren. De fietsstallingen waren simpel open bouwsels; een schuurtje met daarop een schuin dak. Toen men begon met de afbraak van die stallinkjes kwam de aannemer erachter dat die dingen gebouwd waren met zwaar gewapend beton. Het gevolg was dat men enkele weken met de befaamde ijzeren bal op die dingen heeft staan rammen en dat de aannemer bijna failliet ging!

Stel je voor dat je enkele weken op een meter afstand van het geboenk van die bal zit. Maar uiteindelijk hebben we ook dit overleefd.

Pater Nosterliften

In de hal van het gebouw waren (en zijn kennelijk nog) de zogenaamde Pater Nosterliften. In het begin heb ik daar vol bewondering naar staan kijken. Ik wilde dan ook absoluut weten wat er gebeurde als je niet uitstapte op de bovenste verdieping. Toch met beetje met kloppend hart de proef op de som genomen. Stel je voor dat zo'n ding over de kop zou gaan om weer naar beneden te gaan. Natuurlijk was dat niet het geval, die dingen schuiven bovenaan opzij en gaan vervolgens weer rechtstandig naar beneden, dus ik slaakte een diepe zucht toen ik weer gewoon op de bovenste verdieping aankwam. Net iets te vroeg want daar stapte mijn directe Chef in die mij meteen flink de les las. Er hingen namelijk bordjes in de lift dat dergelijke escapades streng verboden waren. Geen goed begin natuurlijk maar uiteindelijk liep het toch met een sisser af.

Daarna heb ik bijna 8 jaar op het Ontvangkantoor gewerkt met wisselend plezier. Op een gegeven moment ontdekte ik eigenlijk bij toeval dat er een nieuw belastingkantoor in Heerlen opgericht zou worden, de Inspectie Buitenlanders, en dat men uitgenodigd werd om te solliciteren.

Dat heb ik meteen gedaan en binnen 14 dagen kreeg ik bericht van het Ministerie dat ik overgeplaatst werd naar Heerlen, afdeling Buitenland.

Na enkele jaren werd ik wederom overgeplaatst, nu naar Maastricht en daar heb ik tot mijn pensioen gewerkt.

Mocht er op dit schrijven commentaar komen van toenmalige collega's die mij nog herinneren dan zou ik dat graag van u vernemen.

Ik wens u veel succes met de Open Monumentendag!

Met vriendelijke groet,

John Maes

Mechelerbank 49

6213 JH Maastricht

043-3479055

(u had abusievelijk de post naar het adres van een collega gestuurd).